

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/25/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116010211
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3116010211.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti odsúdenému M. W., nar. XX.X.XXXX v M., naposledy bytom M., C. XXXX/X, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody IIava, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 6. apríla 2016, prejednal sťažnosť odsúdeného M. W. proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Nt/19/2016 zo dňa 29. marca 2016 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 2Nt/19/2016, zo dňa 29. marca 2016 bolo rozhodnuté tak, že podľa § 76 ods. 3 Tr.zák. v spojení s § 78 ods. 1 Tr.zák. a postupom podľa § 460 Tr.por. sa odsúdenému M. W. ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 roky. Podľa § 77 ods. 2 Tr.zák. s poukazom na § 51 ods. 1, 3 písm. b/ Tr.zák. súd odsúdenému zároveň ukladá počas doby trvania ochranného dohľadu obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože v zákonnej lehote bolo napadnuté písomne sťažnosťou odsúdeného, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia a ktorú však do rozhodnutia krajského súdu o nej bližšie dodatočne písomne neodôvodnil. Prokurátor, prítomný na verejnom zasadnutí, sa po vyhlásení napadnutého uznesenia vzdal práva podať proti nemu sťažnosť.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd, na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť napadnutých výrokov uznesenia okresného súdu, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom. Na základe svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Na základe preskúmania správnosti konania, predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, krajský súd zistil, že okresný súd postupoval procesne správne, keď o návrhu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody IIava v súlade s ustanovením § 460 ods. 4 Tr.por. rozhodoval na verejnom zasadnutí.

Pokiaľ ide o správnosť a zákonnosť napadnutých výrokov uznesenia okresného súdu, odvolací súd zistil, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na znenie rozhodných ustanovení Trestného zákona a Trestného poriadku, ktoré sa majú na uvedený prípad aplikovať.

Podľa odôvodnenia napadnutého uznesenia, okresný súd na základe vykonaných dôkazov zistil, že odsúdený svojím správaním počas výkonu trestu nepreukázal, že od neho možno očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. Súd v tejto súvislosti poukazuje, že odsúdený neplní stanovený program zaobchádzania, neparticipuje na ňom, opakovane sa dopúšťa disciplinárnych

previnení, ktorými porušuje ústavný poriadok, pričom bol doposiaľ celkovo 25-krát disciplinárne potrestaný. K zmene správania odsúdeného nedošlo ani po preradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia, ku ktorému došlo počas výkonu trestu u odsúdeného až 2-krát, keďže aj počas výkonu trestu v tomto najprísnejšom režime bol opakovane disciplinárne potrestaný, a to v roku 2015 až 5-krát. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že predchádzajúce uložené disciplinárne tresty ani nasledujúce preradenie odsúdeného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom strázenia nie sú na nápravu odsúdeného postačujúce, keďže správanie odsúdeného sa ani po jeho preradení nezmenilo k lepšiemu, a tak podľa súdu nemožno od odsúdeného po jeho prepustení z výkonu trestu očakávať, že povedie riadny život.

Na základe preskúmania správnosti uvedených skutkových zistení okresného súdu, krajský súd zistil, že tieto skutkové závery majú úplnú oporu vo vykonaných dôkazoch. Preto krajský súd záver okresného súdu, podľa ktorého vzhľadom na správanie sa odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody nemožno od neho očakávať, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život, považuje za správny, vychádzajúci z logického vyvodenia správne zistených skutočností, týkajúcich sa správania odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody. Preto podľa názoru krajského súdu, okresný súd vo všetkých výrokoch napadnutého uznesenia správne aplikoval ustanovenia § 76 ods. 3 a nasl. Trestného zákona.

S poukazom na uvedené, krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného proti napadnutému uzneseniu okresného súdu nie je dôvodná. Preto podľa § 193 ods.1 písm. c/ Tr.por. rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.